

Bortfragterens vigtigste forpligtelse er at bringe godset frem til det aftalte bestemmelsessted i god behold. Betydningen for bortfragterens krav på det aftalte vederlag, fragten, af at godset ikke kan udleveres i behold i lossehavnen, er reguleret i § 335. Betydningen for bortfragters krav på fragt af, at godset udleveres på et andet sted, er reguleret i § 332 (afstandsfragt). Bortfragterens erstatningsansvar for skade på og forsinket udlevering af gods, som bortfragteren har modtaget til befordring, er reguleret i § 338.

I dette underafsnit behandles befragterens adgang til at hæve aftalen på grund af bortfragters misligholdelse (§§ 339 og 340), bortfragters erstatningsansvar for misligholdelse, som falder udenfor reglerne om ansvar for ladningsskader og forsinket udlevering (§ 342), og betydningen af, at bortfragters opfyldelse hindres af, at skibet går tabt (§ 341).

Underafsnittet svarer i hovedtræk til bestemmelserne i den gældende sølovs §§ 126-128 og 130. Modstykket til bestemmelsen om afstandsfragt i § 129 findes i udkastet i § 332 i underafsnittet om rejsen.

Til § 339. Kancelleringstid

Stk. 1 er i overensstemmelse med den gældende sølovs § 126, stk. 2, med den forskel, at det præciseres, at skibet ikke blot skal være lasteklart men også være meldt lasteklart inden det aftalte tidspunkt, for at bortfragteren skal undgå, at befragteren får adgang til at hæve aftalen.

Stk. 1 gælder også ved *konsekutive rejser*. Er der aftalt kancelleringstidspunkt for den første rejse, og tiden overskrides, kan befragteren hæve aftalen, dvs. hæve aftalen i sin helhed, således at samtlige rejser falder bort. Medmindre der foreligger holdepunkter for det i den enkelte aftale, giver overskridelsen imidlertid ikke befragteren ret til at hæve, kun for den første rejse. Det gælder, selvom udførelsen af den første rejse ikke er væsentlig for bortfragteren i forhold til de øvrige. Er der aftalt kancelleringstid for en senere rejse, vil parternes mening normalt være, at overskridelsen af tiden skal give befragteren ret til at hæve for denne rejse, men ikke ubetinget ret til at hæve

for samtlige tilbageværende rejser. Udvalget har ikke fundet det nødvendigt at medtage en regel, som præciserer dette i udkastet. Begrænsningen i adgangen til at hæve efter § 340, stk. 2, andet punktum, gælder ikke ved overskridelsen af kancelleringstiden for en senere rejse.

Stk. 2 afviger fra den gældende sølovs § 126, stk. 3, på en række måder. Melding om forsinkelse vil ikke pålægge befragteren at tage stilling til, om han vil hæve uden ugrundet ophold, medmindre bortfragteren i meldingen har angivet, på hvilket senere tidspunkt, skibet vil være klart. Befragteren undgår derved at måtte tage stilling til spørgsmålet uden samtidig at have vished om, hvornår skibet sandsynligvis vil være lasteklart. Det opgivne tidspunkt bliver nyt kancelleringstidspunkt, hvis befragteren ikke hæver uden ugrundet ophold. Bortfragteren opnår derved sikkerhed for, at aftalen ikke senere kan blive hævet, hvis det nye kancelleringstidspunkt overholdes. Ved afgørelsen af, hvor lang frist befragteren skal gives for at bestemme sig, må der, foruden befragterens behov for betænkningstid, lægges vægt på, at bestemmelsens formål dels er at hindre, at bortfragteren pådrages unødvendige omkostninger ved at forberede opfyldelse af en kontrakt, som alligevel hæves, og dels at reducere befragterens adgang til at udnytte forsinkelsen i spekulationsøjemed. Der lægges endvidere vægt på tidsaspektet isoleret set. Varsler bortfragteren umiddelbart før kancelleringstidspunktet om en kortere forsinkelse, må det kræves, at befragteren bestemmer sig temmelig omgående. Varsles der i god tid om en længere forsinkelse, vil befragteren kunne bruge længere tid. Der må også lægges vægt på, om bortfragteren har ventet længe med at give underretning efter, at denne blev klar over, at kancelleringstidspunktet ikke kunne overholdes. Bortfragteren kan ikke ved at udsætte forespørgslen opnå tilsvarende reduktion af befragterens betænkningstid.

Til § 340. Forsinkelse og andet kontraktsbrud

Stk. 1 svarer til den gældende sølovs § 126, stk. 1, med enkelte vigtige forskelle. I modsætning til den gældende sølovs § 126 omhandler